

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Kaniové a soudců Ivo Pospíšila a Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **Fjord Bohemia s.r.o.**, se sídlem Za Avíí 914/2, Praha 9, zastoupeného JUDr. Milanem Kučeríkem, advokátem se sídlem Elišky Krásnohorské 3634/19, Kroměříž, proti žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, inspektorát v Praze**, se sídlem Za Opravnou 300/6, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalované ze dne 18. 6. 2025, č. j. SZPI/BN123-6/2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 8. 2025, č. j. 17 A 94/2025 - 14,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 8. 2025, č. j. 17 A 94/2025 - 14, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a usnesení městského soudu

[1] Předmětem sporu je otázka, zda byl žalobce ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), aktivně legitimován k podání žaloby proti v záhlaví označenému rozhodnutí ředitele žalované.

[2] Ředitel žalované tímto rozhodnutím zamítl odvolání společnosti Lidl Česká republika s.r.o. (dále jen „Lidl“) proti opatření ze dne 5. 6. 2025, kterým žalovaná podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o SZPI“), uložila společnosti Lidl odstranění nedostatků zjištěných při kontrole provedené dne 5. 6. 2025. Konkrétně měla společnost Lidl v termínu do 1. 7. 2025 zajistit označení potravin *TILÁPIE NILSKÁ FILET*

BEZ KŮŽE tak, aby potravina nebyla označena zavádějícím údajem ohledně čerstvosti. Společnost Lidl porušila povinnost dle čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 1169/2011, o poskytování informací o potravinách spotřebitelům (dále jen „nařízení č. 1169/2011“), neboť uvedla zavádějící informace o potravine. Na přední straně obalu uvedené potraviny bylo totiž uvedeno „*Fish? Fresh!*“, přitom se ale nejednalo o čerstvou (*fresh*) rybu, nýbrž rozmrazovanou.

[3] Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované. I když nebyl účastníkem správního řízení, napadené rozhodnutí se dle jeho názoru bezprostředně dotýká jeho práv, coby vlastníka značky Fjord Bohemia, neboť fakticky deklaruje, že žalobce uvádí na trh produkt v rozporu s nařízením č. 1169/2011.

[4] Městský soud usnesením žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť ji podala osoba k tomu zjevně neoprávněná. Správní orgány uložily povinnosti společnosti Lidl a nikoliv žalobci. Žalobci ani nebylo zakázáno použití sloganu „*Fish? Fresh!*“ na jeho produktech, jak dovozoval v žalobě. Nadto žalobce ani netvrdil, že měl být účastníkem správního řízení vedoucího k vydání napadeného rozhodnutí, v důsledku čehož by mu mělo být odepřeno nabytí nějakého práva. Žalobcem tvrzený dopad na jeho obchodní značku, dobrou pověst, marketingovou strategii a možnost volně podnikat na trhu s potravinami je dle soudu pouze spekulativní. Opatření žalovaného by mohlo mít dopad výlučně na soukromoprávní obchodní vztah žalobce se společností Lidl.

II. Důvody kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[5] Žalobce (stěžovatel) podal proti usnesení městského soudu kasační stížnost z důvodu jeho nezákonnosti a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a vrátil věc městskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Městský soud dle stěžovatele pochybil při výkladu § 65 odst. 1 s. ř. s. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 23. 3. 2025, č. j. 6 A 25/2002 - 42, č. 906/2006 Sb. NSS, výslovně uvedl, že legitimace ve správním soudnictví vzniká již tvrzením, že napadený správní akt zasáhl do právní sféry žalobce. Je pak otázkou meritorního posouzení žaloby, zda k takovému zásahu skutečně došlo. Dále stěžovatel odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2008, č. j. 8 As 47/2005 - 86, a rovněž na komentářovou literaturu. Městský soud dle jeho názoru postupoval v rozporu s ústavní ochranou práva na soudní přezkum veřejnoprávních zásahů.

[7] Stěžovatel zdůraznil, že v žalobě podrobně tvrdil a konkretizoval, že rozhodnutím žalovaného došlo k přímému zásahu do jeho veřejných subjektivních práv. Rozhodnutí totiž výslovně posuzuje jeho produkt, který označilo jako nevyhovující v důsledku marketingového sloganu „*Fish? Fresh!*“, jenž je nedílnou součástí identifikace značky Fjord Bohemia; stěžovatel jej systematicky používá jako součást obchodní prezentace, komunikace se zákazníky a jako vizuální označení zboží. Opatření žalovaného fakticky deklaruje protiprávnost používání tohoto sloganu a ve skutečnosti dopadá přímo na stěžovatele, byť formálně ukládá povinnost jinému subjektu (společnosti Lidl). Stěžovatel je přímým dovozcem a distributorem produktu, který je tímto označením opatřen, jakkoliv nebyl adresátem rozhodnutí správního orgánu. Jeho obchodní činnost však byla postupem

pokračování

žalovaného podstatně zasažena a významně ztížena. V důsledku rozhodnutí žalovaného nemůže dále bez rizika správněprávního postihu uvádět své produkty v dosavadní podobě na trh. Tím je zasaženo do jeho podnikatelské autonomie, reputace a hospodářského postavení. Účinky správního rozhodnutí bez dalšího ovlivňují obchodní strategii stěžovatele, jeho právní povinnosti vůči obchodním partnerům, jakož i jeho postavení na trhu ve vztahu ke konkurenci.

[8] Závěr městského soudu, že je tvrzený zásah do práv stěžovatele pouze spekulativní, tedy nemůže obstát. Stěžovatel je přesvědčen, že byla naplněna materiální stránka jeho aktivní žalobní legitimace dle § 65 odst. 1 s. ř. s., jak je vymezena v judikatuře Nejvyššího správního soudu. Městský soud měl posoudit tvrzení stěžovatele meritorně, namísto toho, aby předčasně a formalisticky žalobu odmítl.

[9] Žalovaná ve svém vyjádření navrhla zamítnutí kasační stížnosti. Městský soud dle jejího názoru vyhodnotil otázku aktivní legitimace v souladu s aktuální judikaturou Nejvyššího správního soudu v obdobných věcech (viz rozsudky ze dne 19. 3. 2024, č. j. 4 As 401/2023 - 60, a ze dne 2. 5. 2024, č. j. 1 As 34/2024 - 37).

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[10] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Zjistil, že kasační stížnost má požadované náležitosti a je projednatelná. Důvodnost kasační stížnosti posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[11] Kasační stížnost je důvodná.

[12] Úvodem kasační soud připomíná, že při odmítnutí žaloby přichází pojmově v úvahu pouze kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., jako zvláštní ustanovení ve vztahu k ostatním důvodům podle § 103 odst. 1 s. ř. s. (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, č. 625/2005 Sb. NSS). Nezákonnost usnesení o odmítnutí návrhu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. může obecně spočívat v nesprávném posouzení procesní právní otázky soudem, nebo také v nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost či nedostatek důvodů (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2016, č. j. 6 As 2/2015 - 128).

[13] V projednávané věci je jádrem sporu to, zda městský soud po právu odmítl stěžovatelovu žalobu z důvodu, že byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou ve smyslu § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

[14] Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. platí: „Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.“

[15] Podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Podle konstantní judikatury je tento postup vyhrazen

případům nedostatku procesní legitimace a jen případům zcela zjevného nedostatku legitimace hmotné, zjistitelným bez pochyb okamžitě, zpravidla již z návrhu samého. Pokud tomu tak není, musí soud návrh „*propustit do řízení ve věci*“, kdy teprve vyjde-li nedostatek aktivní legitimace najevo, bude s ohledem na tuto skutečnost rozhodnuto ve věci rozsudkem (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2005, č. j. 4 As 50/2004-59, č. 1043/2007 Sb. NSS).

[16] Rozšířený senát v usnesení ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005 - 86, č. 1764/2009 Sb. NSS, shrnul, že aktivní žalobní legitimace v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu bude dána vždy tehdy, pokud s ohledem na tvrzení žalobce není možné zjevně a jednoznačně konstatovat, že k zásahu do jeho právní sféry v žádném případě dojít nemohlo. Aktivní žalobní legitimace dle § 65 odst. 1 s. ř. s. je založena tvrzením žalobce, že se rozhodnutí negativně promítlo v jeho právní sféře.

[17] Předmětem soudního přezkumu nyní bylo rozhodnutí, kterým ředitel žalované potvrdil opatření vydané dle § 5 odst. 1 písm. c) zákona o SZPI, jímž žalovaná uložila kontrolované osobě odstranění nedostatků zjištěných při kontrole. Stěžovatel, který se žalobou domáhal zrušení tohoto rozhodnutí, nebyl kontrolovanou osobou (o jejíž žalobní legitimaci by v tomto případě nebylo pochyb), nýbrž osobou, která kontrolované osobě dodala potraviny, jichž se uložené opatření týkalo.

[18] Nejvyšší správní soud se do určité míry obdobné otázky věnoval ve své nedávné judikatuře (jak rovněž upozornila žalovaná ve svém vyjádření), konkrétně v rozsudcích ze dne 2. 5. 2024, č. j. 1 As 34/2024 - 47, a ze dne 19. 3. 2024, č. j. 4 As 401/2023 - 60. V nich se zabýval aktivní legitimací výrobce medu, který prodávala společnost Lidl ve svých provozovnách pod svou privátní značkou Deluxe, k podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem žalované ve smyslu § 82 s. ř. s.

[19] V prvním případě, v rozsudku č. j. 1 As 34/2024 - 47 (a obdobně rovněž v rozsudku NSS ze dne 19. 3. 2024, č. j. 4 As 401/2023 - 60) se jednalo o situaci, v níž tehdejší stěžovatel brojil proti opatření, kterým žalovaná podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona o SZPI přikázala společnosti Lidl zajistit stažení výrobku *Netvařec křovitý med* (jehož výrobcem a dodavatelem byl tehdejší stěžovatel) ze všech provozoven. Stěžovatel v reakci na toto opatření zaslal žalované podání, v němž doložil výsledky kontrolních testů provedených akreditovanými laboratořemi, z nichž mělo vyplynout, že kontrolovaný produkt byl označen v souladu s právními předpisy. Zároveň požádal žalovanou o vydání souhlasu s uvedením potraviny na trh dle § 5a odst. 1 zákona o SZPI. Žalovaná stěžovatele neformálně informovala, aby veškeré dokumenty poslal prostřednictvím společnosti Lidl, která je kontrolovanou osobou. Stěžovatel pak proti takovému způsobu vyřízení jeho žádosti podal žalobu na ochranu před nezákonným zásahem. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že za daných skutkových okolností není stěžovatel aktivně procesně legitimován k podání zásahové žaloby. Považoval přitom za podstatné, že kontrolovanou potravinu uváděla na trh pod svým jménem (resp. pod svou privátní značkou Deluxe) společnost Lidl, a nikoliv stěžovatel. Opatření, kterým žalovaná přikázala kontrolované společnosti Lidl zajistit stažení medu ze všech jejích provozoven, se tak dotklo pouze veřejných subjektivních práv společnosti Lidl.

pokračování

[20] Nejvyšší správní soud v této věci rovněž odmítl argumentaci tehdejšího stěžovatele, že by jeho procesní legitimace vyplývala z unijní právní úpravy. Konstatoval, že stěžovatel v dané věci nebyl osobou, jíž se týkalo uložené opatření ve smyslu čl. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách, dále jen „nařízení o úředních kontrolách“). Z čl. 8 nařízení č. 1169/2011 jednoznačně plyne, že odpovědnost za správné označení potravin měla pouze společnost Lidl, neboť pod jejím jménem byl med uváděn na trh. Zároveň kasační soud zdůraznil: *„O jinou situaci by se však jednalo, pokud by stěžovatel sám pod svým jménem uváděl kontrolovanou potravinu na trh, kterou by kupříkladu společnost Lidl pouze ve svých provozovnách prodávala. V takovém případě by výrobce daného produktu, který by uváděl na trh pod svým jménem, mohl být osobou, které se opatření přijaté dle čl. 7 nařízení o úředních kontrolách týká. V posuzovaném případě se však o takovou situaci nejednalo.“*

[21] V rozsudku ze dne 20. 8. 2024, č. j. 1 As 105/2024 - 70 (a obdobně v rozsudku ze dne 3. 9. 2024, č. j. 10 As 100/2024 - 98), Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že tentýž výrobce medu jako v předešlém případě, není aktivně procesně legitimován ani k podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, který měl spočívat v tom, že žalovaná zveřejnila na svých webových stránkách www.potravinynaprawyri.cz informaci o medu (jehož byl tehdejší stěžovatel výrobcem), která se dle jeho názoru nezakládala na pravdě. Kasační soud zde konstatoval, že pokud žalovaná na svých webových stránkách zařadila med vyráběný stěžovatelem do kategorie „falšovaných potravin“, stěžovatel, jako výrobce a dodavatel medu, by teoreticky mohl být tímto úkonem zkrácen na svých právech toliko v situaci, v níž by ze záznamu na webových stránkách bylo patrné, že stěžovatel je výrobcem medu, resp., že je pod jeho značkou med prodáván. V takovém případě by bylo možno připustit, že stěžovatel mohl být aktivně procesně legitimován k podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem.

[22] V nyní posuzované věci se sice jedná o aktivní procesní legitimaci k podání žaloby proti rozhodnutí dle § 65 odst. 1 s. ř. s., nicméně úvahy uvedené ve zmiňované judikatuře týkající se žalobní legitimace k podání zásahové žaloby lze v této situaci rovněž použít.

[23] Žalovaná zde konkrétně v rámci kontroly provedené dne 5. 6. 2025 v provozovně společnosti Lidl dospěla k závěru, že kontrolovaná osoba uváděla na trh potravinu „TILÁPIE NILSKÁ FILET BEZ KŮŽE“, která byla při jejím nabízení na prodejní ploše označena na obalu („Fish? Fresh!“) zavádějícími údaji ohledně jejich povahy ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1169/2011, protože byla prezentována svým označením na obalu spotřebiteli jako „Fresh!“, ačkoliv se jednalo o zamrazenou a následně rozmrazenou potravinu. Každý průměrný spotřebitel totiž ví, že výraz/označení *Fresh* je v překladu

„čerstvý“ a výraz/označení *Fish* je v překladu „ryba“. Toto spojení tedy navozuje ve spotřebiteli dojem, že se jedná o čerstvou rybu, nikoliv rozmrazenou. Žalovaná proto uložila společnosti Lidl opatření dle § 5 odst. 1 písm. c) zákona o SZPI spočívající v tom, že *kontrolovaná osoba zajistí označování potravin TILÁPIE NILSKÁ FILET BEZ KŮŽE tak, aby potravina nebyla označena zavádějícím údajem ohledně čerstvosti*. Ředitel žalované toto opatření potvrdil a neztotožnil se tak s odvolacími námitkami společnosti Lidl.

[24] Městský soud při posuzování aktivní procesní legitimace stěžovatele k podání žaloby proti rozhodnutí ředitele žalované považoval za podstatné, že žalovaná uložila opatřením povinnosti výhradně společnosti Lidl; o stěžovateli nebyla v opatření žádná zmínka. Nejvyšší správní soud sice přisvědčuje městskému soudu v tom, že stěžovateli nebyly uloženy žádné povinnosti, zejména mu žalovaná neuložila, aby on sám zajistil změnu označení předmětné potravin. Stěžovateli ani nebylo zakázáno použití sloganu *Fish? Fresh!* na jeho produktech. Negativní zásah do jeho právní sféry v důsledku uvedených správních rozhodnutí však přesto není vyloučen.

[25] Pro posouzení věci je, s ohledem na výše uvedenou judikaturu citovanou v bodech [19] až [22] tohoto rozsudku, důležité, že společnost Lidl neprodávala kontrolovaný výrobek pod svým jménem (pod svou privátní značkou), nýbrž pod značkou stěžovatele. Předmětem posouzení žalované v rámci provedené kontroly u společnosti Lidl přitom byl slogan „*Fish? Fresh!*“ používaný stěžovatelem na jeho výrobcích. Žalovaná tedy sice kontrolovala dodržování povinností vyplývajících z čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1169/2011 společností Lidl a nikoliv stěžovatelem, *de facto* však dospěla k závěru, že je to právě označení produktu používané stěžovatelem, které je v rozporu s příslušnou unijní úpravou. Ačkoliv tedy opatřením uložila povinnost společnosti Lidl jako kontrolované osobě, její zjištění se přímo týká označení potravin dodávané pod značkou stěžovatele (jedná se o typický slogan, který stěžovatel používá v rámci označení svých produktů). Opatření uložené společnosti Lidl přitom může přímo zasahovat rovněž do právní sféry stěžovatele, neboť společnost Lidl musela nějakým způsobem „zajistit“ (tedy patrně změnit/přelepit) označení potravin dodávané stěžovatelem tak, aby nebyla označena zavádějícím údajem ohledně čerstvosti. Ve skutečnosti se tak jednalo o zásah do označení potravin dodávané stěžovatelem v tom smyslu, aby zde nebyl patrný slogan pro produkty stěžovatele typický, tedy *Fish? Fresh!* V takovém případě považuje kasační soud minimálně za myslitelná tvrzení stěžovatele, že uvedeným opatřením bylo přímo zasaženo do jeho veřejných subjektivních práv.

[26] Nejvyšší správní soud proto nesouhlasí s městským soudem, že by rozhodnutí správních orgánů nutně mělo dopad výlučně na soukromoprávní vztah mezi stěžovatelem a společností Lidl, resp. že by vyvolávalo pouhé zprostředkované soukromoprávní následky, jako např. snížení odbytových možností ve vztahu k dalším prodejcům, či hrozbu ukončení dodávek společnosti Lidl. Jak již soud zmínil, v důsledku napadeného opatření mohlo dojít k tomu, že stěžovatelem dodávanou potravinu bude společnost Lidl prodávat pod nějakým způsobem změněným označením (oproti obchodnímu sloganu stěžovatelem běžně používanému), čímž bude zasaženo do jeho obchodní strategie, případně i do jeho reputace na trhu. Nelze tedy s jistotou konstatovat, že k zásahu do právní sféry stěžovatele v žádném případě nemohlo dojít, jak uzavřel městský soud.

pokračování

[27] Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že si je vědom své dřívější judikatury, která se ovšem netýkala žalobní legitimace, nýbrž účastenství v řízení o správním deliktu. Konkrétně v rozsudku ze dne 20. 8. 2014, č. j. 4 Ads 94/2013 - 93, dospěl soud k závěru, že výrobci potravin (v daném případě květového medu) nesvědčí ve smyslu § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, postavení účastníka řízení o správním deliktu, kterého se dopustil provozovatel potravinářského podniku (prodejce) tím, že danou potravinu uváděl na trh, a to ani pokud stěžejním důvodem pro uložení pokuty za správní delikt bylo zjištění, že daný výrobek nevyhověl požadavkům právních předpisů (v daném případě požadavku, že do medu nesmí být přidány, s výjimkou jiného druhu medu, žádné jiné látky včetně přídatných látek). Výsledkem řízení o tomto deliktu bylo uložení pokuty prodejci posuzované potravin (odlišnému od výrobce/dodavatele medu) podle § 17 odst. 3 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů. Nejvyšší správní soud zde zdůraznil, že vydáním rozhodnutí o správním deliktu a uložení pokuty jiné osobě než výrobci potravin (zde prodejci potravin) nevzniká ani nehrozí výrobci potravin přímé dotčení na právech nebo povinnostech ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu (stejně NSS rozhodl i v obdobných věcech, např. v rozsudcích ze dne 27. 11. 2013, č. j. 4 Ads 96/2013 - 109, ze dne 27. 11. 2013, č. j. 4 Ads 95/2013 - 103).

[28] Kasační soud k tomu ještě dodává, že dle setrvalé rozhodovací praxe platí, že poškozený ani jiné osoby odlišné od obviněného nemohou napadat výrok správního rozhodnutí týkající se viny či sankce (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39, č. 4178/2021 Sb. NSS).

[29] V nyní posuzované věci se však jedná o odlišnou situaci, neboť předmětem soudního přezkumu nemělo být rozhodnutí o přestupku, jímž by se ukládala sankce (pokuta) kontrolované osobě [např. za porušení povinnosti splnit opatření dle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o SZPI]. Stěžovatel se domáhal soudního přezkumu opatření dle § 5 odst. 1 písm. c) zákona o SZPI, kterým žalovaná uložila společnosti Lidl konkrétní povinnost (zajistit označení posuzované potravin tak, aby nebylo zavádějící z hlediska posouzení čerstvosti potravin), jež se přímo vztahovala k označení produktu dodávaného stěžovatelem (konkrétně bylo nutno do tohoto označení zasáhnout, či ho změnit/potlačit), a tedy se mohla dotýkat rovněž právní sféry stěžovatele, coby dodavatele dané potravin.

IV. Závěr a náklady řízení

[30] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první, část věty před středníkem s. ř. s.). Dospěl totiž k závěru, že nebyly dány podmínky pro odmítnutí návrhu stěžovatele z důvodu, že by jej podala osoba k tomu zjevně neoprávněná [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. Stěžovatel v žalobě tvrdil zkrácení na svých právech v důsledku vydaného opatření a kasační soud tato tvrzení považuje za myslitelná. Stěžovateli tedy svědčila aktivní procesní legitimace k podání žaloby. Bude tak na městském soudu, aby se, vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.), dále zabýval tím, zda stěžovateli v posuzované věci svědčila rovněž aktivní věcná legitimace.

[31] V dalším řízení rozhodne městský soud též o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. prosince 2025

Lenka Kaniová
předsedkyně senátu